

स्वा ध्याय ८ समिक्षण करून पाठिवत आहे.तसेच स्वा ९ मधल्या प्र.चे पण समिक्षण प्रथम घेत आहे.

स्वा ९ मधील प्र ३ अ व ब चे समिक्षण.

प्र३ अ) ऊत्तरची ओवी पण संदर्भ म्हणून लिहायची आहे. तो भाग राहून गेला आहे. असो.

स्पष्टिकरणाम्त म्हटल्याप्रमाणे जर साधक खरेच पात्र असेल तर त्याला संतसंगत नक्कीच मिळते. संत हे जरी स्थूल रुपाने नसले तरी त्याचे अस्तित्व सुक्ष्म रुपात असते. ते ब्रह्मज्ञानी असल्यामुळे अमर आहेत. आजही असा अनुभव असणारी मंडळी आहेत. अर्थात खरा संत आज्कालच्या जमान्यात ओळखणे कठीणच आहे.

संतांचे ग्रंथ आपल्याकडे आहेत ते वाचणे ही पण संतसंगतच होय. अशी संगत लाभली तर साधकाला मुक्ति मिळते. परीसचा स्पर्श झाल की लोखंडाचे सोने होते. मग ते परत लोखंड होत नाही. असे संतसंगतीचे महत्व आहे हे ही ओवीचरणे सांगतात.

तुमचे उत्तर समधानकारक आलेले आहे.

प्र ३ब) उत्तर बरोबर. कोणतेही काम जर करायचे तर एकाग्रता महत्वाची. तसे नसेल तर कधीकधी कामाचा विचका होतो. मग ते परमार्थातले (साधना करणे) असो वा प्रपंचामधले असो. जो अस एकाग्रचित्त नाही तो दुश्चित्त.

स्वाध्याय ८ वा पादसेवन भक्ती, अर्चन भक्ती, वंदन भक्ती समासांवर आधारित.

प्र.१ ला) सर्व ओव्यांचि निवड बरोबर.

ह्या प्रश्नामधे हे दाखवले आहे की

१) भगवंताला पुर्णपणे शरण जाउन जगावे. २) त्याचि पुजा कोठेही मानसपूजा म्हणून करता येते. ३) गुरु शोधायचा, करायचा तर तो पूर्ण कसोटी लावूनच करावा. वाटेल तो नको. ४) पर्यावरण पण राखणे महत्वाचे आहे.

आजच्या दिवसांमधे पण समर्थांचे बोल उपयोगी आहेत.

प्र.२ ऊत्तर अगदी योग्य लिहिलेले आहे.

प्र ३ रा) हे उत्तर पण योग्य आलेले आहे. जो पर्यंत सदगुरु भेटत नाहीत तो पर्यंत त्यांचे ग्रंथच गुरु मानून त्याप्रमाणे वर्तन ठेवता येते. असे केले तर सद्गुरु अश्या भक्ताला स्वतःहूनच भेटतात. संत तुकारामांना त्यांचे गुरु स्वप्नांमधेच भेटले होते. हे येथे आपल्यासारख्यांनी (जे परमार्थ साधना करतात त्यांच्यासाठी) लक्षांत घेणे महत्वाचे आहे.

प्र ४था) नमस्कार केल्याने शत्रुच मित्र होतो हा व्यवहारमधला फायदा.
उत्तर बरोबर.

प्र ५-१) साष्टांग नमस्कार फक्त सदगुरु व देवालाच करायचा असतो. साध हात जोडून नमस्कार कोणालाही करता येतो. प्रश्नातले statement बरोबरच आहे.

प्र ५-२) उत्तर बरोबर.

प्र ५-३) उत्तर बरोबर.

एकूण उत्तरे चांगली आलेली आहेत.

घरच्या सर्वांना स.न.

आपला

रविन्द्र फडके.